

עורך: ד"ר עוז צור

מנהל המרכז הישראלי לטיפול בסחרחורת, בחוסר שיווי משקל ובכאב, ברעננה.
מרצה בתוכנית לתואר שני בפיזיותרפיה, בנושא שיקום וסטיבולרי באוניברסיטת בן-גוריון, בנגב. Zur-balance.co.il

דמותו וציוני דרך בחייו של הפרופ' רוברט באראני

דוקטורט במרפאה אוטולוגית שבראשה עמד פרופ' Adam Politzer. האחרון הדגים לראשונה כי גירוי של השריר הקשור לעור התוף נעשה על-ידי עצבוב טריגמינלי, ועצבוב שריר הסטפדיוס נעשה על-ידי עצבוב העצב הפציאלי. רוברט באראני בחן לעומק את התאוריות של Marie Jean Pierre Flourens, רופא צרפתי (1794-1867), שהתפרסם בעיקר בקשר למיפוי המוח. מחקריו התבססו על המידע והצפייה בתנועות הצוואר של יונים לאחר הרס ממוקד של התעלות הוסיבולריות שלהן. באראני בחן לעומק את גם את התאוריות של החוקרים פורקינייה, מאך, ברויאר ואחרים.

רוברט באראני קיבל פרס נובל על עבודתו בתחום זה בשנת 1914. הוא התבשר על הפרס כאשר שהה במחנה שבויים ברוסיה; הוא שירת עבור הצבא האוסטרי כמנתח אזרחי, וטיפל בחיילים שסבלו מפגיעות ראש. כך המשיך להעמיק הידע תוך שהוא עומד על הקשר שבין המערכת הוסיבולרית הפריפריית למרכזית, לצרבלום ולשרירים. בעקבות התערבותו האישית של נסיך שוודיה קארל ובשיתוף הצלב האדום, הוא שוחרר ממחנה השבויים בשנת 1916, והשתתף בטקס פרסי הנובל בשטוקהולם במעמד מלך שבדיה.

באראני חזר לווינה באותה השנה, אך זכה ליחס קשה מצד עמיתיו האוסטריים משום שלטענתם לא אזכר בעבודותיו תגליות של מדענים אחרים, שעליהן התבססה עבודתו. עקב כך עזב את וינה ומונה לפרופסור במכון Otological שבאופסלה, שם חי עד מותו ב-8 באפריל 1936.

מקור

1. Flourens M J P. Expériences sur les canaux semi circulaires de l'oreille. MémAcadSci (1830), 9; 455-475.

בחרתי לכתוב על הפרופ' רוברט באראני מכמה שיקולים:

- באראני פיתח שיטות ודרכי אבחון, כדוגמת "מבחן קלורי" ו"מבחן הכיסא המסתובב".
- מאמריו של באראני זיכו אותו בפרסים יקרים וביניהם פרס נובל.
- על שמו של באראני מתקיימים, החל משנת 1960, כל שנתיים, הכנסים הוסיבולריים הבין-לאומיים וביוני השנה בסיאול.

רוברט באראני נולד בווינה ב-22 באפריל 1876. באראני נישא לאידה פליסיטסברגר בשנת 1909 ונולדו להם שני בנים ובת. הבן הבכור הפך פרופסור לפרמקולוגיה באוניברסיטת אופסלה, אחיו נעשה לעוזר פרופסור לרפואה במכון קרוליין שבשטוקהולם, והבת נישאה לרופא ועברה להתגורר עמו בארצות הברית. רוברט היה הבכור מבין שישה ילדים. בצעירותו לקה בשחפת של העצמות, אשר בגללה סבל מנוקשות במפרקי הברכיים; מה שכנראה גם קירב אותו לרפואה.

לאחר שסיים את לימודי הרפואה באוניברסיטת וינה, בשנת 1900, השתתף באראני כשנה בהרצאות של פרופ' Carl Harko von Noorden, שהיה רופא פנימאי וחוקר בתחום הסוכרת אלבומין, הכליות והמטבוליזם, ואשר כתב כמה ספרים בתחומים אלו. לאחר מכן למד במרפאה הפסיכיאטרית-הניורולוגית של הפרופ' Emil Kraepelin, פסיכיאטר גרמני אשר הוגדר על-ידי האנציקלופדיה לפסיכיאטריה כמייסד חקר הפסיכיאטריה המודרנית. עם שובו לווינה, הוא הפך לתלמידו של פרופ' Carl Gussenbauer, הנחשב לחלוץ בניתוחי הבלב ובשיטת התערבות ייחודית - ניקוז חיצוני שאותו פיתח בעצמו. ולבסוף, בשנת 1903, הוזמן לפוסט